

altsaa i Statsregnskabet 1870—71 en fuldstændig Meddelelse af Kassebeholdningens Stilling ved hver Maanedes Udgang, og dersom det ærede Udvalg havde gjort sig bekendt med dette Punkt, vilde det ogsaa være gaaet op for det, at den Betragtning ingenlunde var korrekt, som den ærede Ordfører fremsatte i den følgende Del af sit Foredrag, og som gik ud paa, at man ikke kunde forstaa, hvorledes jeg havde kunnet udtrykke mig om Kassebeholdningens Stilling, da jeg overtog Finansministeriet, paa den Maade, som jeg gjorde. Jeg skal i saa Henseende vel indrømme, at det uden de nærmere Oplysninger, som Udvalget jo havde kunnet indhente, ikke vil være saa ganske let at bedømme, hvorvidt den tilstedeværende Kassebeholdning til enhver Tid er tilstrækkelig til at dække Udgifterne, medens jeg dog paa den anden Side holder mig overbevist om, at der i denne Meddelelse allerede vil være givet saadanne Fingerpeg, at de vilde have kunnet motivere den Indhentning af nærmere Oplysninger i saa Henseende, som Udvalget selvfølgelig vilde være fuldstændig kompetent til at fordr. Jeg vil altsaa tillade mig først at bemærke dette, at det vistnok vil staa klart for Enhver, at den Anke, som den ærede Ordfører saaledes har fremført mod mig, er ubegrundet, og dernæst, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Kassebeholdningen var i en god Tilstand, dengang jeg overtog Finansministeriet, i ethvert Tilfælde ikke vil kunne afgøres ved de Data, som nu foreligge, men med Lethed vilde kunne skjønnes, dersom Udvalget havde undersøgt Sagen næiere. Naar dernæst den ærede Ordfører har sat dette Forhold, om Meddelelse af Kassebeholdningens Størrelse hver Maaned, i Forbindelse med den Sag, hvorom jeg i Dørligt talte, nemlig om den tidligere nævnte Beregning eller Oversigt, saa er dette ligeledes en meget stor Misforstaaelse af den ærede Ordfører; thi Et er det til enhver Tid paa det Nøieste at vide, hvor stor Statens Kassebeholdning er, og noget ganske Andet er det 6 Uger eller rettere $2\frac{1}{2}$ Maaned i Forveien — thi det var først $2\frac{1}{2}$ Maaned efter den Tid, da Kalkulen blev meddelt, at man vidste nøie, hvor stor Kassebeholdningen var ved forrige Aars Af-

slutning — at give en saadan Oversigt. Disse to Ting staa altsaa ikke i nogen som helst Forbindelse med hinanden. Det One er en Størrelse, som fremgaar med fuld Sikkerhed af de Bøger, som føres i Finansministeriet og føres med stor Omhu og Dygtighed, og det Andet er en Gætning med Hensyn til Fremtiden, ved hvilken man er nødt til at holde sig til Meddelelser fra andre Autoriteter, Meddelelser, som ikke kunne være fuldstændige, og til Gjennemsnitsstal fra foregaaende Aar, som meget let kunne staa feil i det Enkelte. Nu vil jo det ærede Thing, for saa vidt det har gjort sig bekendt med den Forhandling, der den Gang fandt Sted, vide, at over Halvdelen af det Beløb, som Talen her var om, og som viste sig anderledes, end man havde ventet, skyldes den Omstændighed, at min Kollega havde faaet en Bæfled fra Krigsministeriets Kontor om, hvad der vilde blive brugt af de bevilgede Summer, en Bæfled, som, da det kom til Stykket, viste sig ikke at svare til Virkeligheden. Dette skal selvfølgelig ikke indeholde den mindste Anke over Krigsministeriets Kontor, thi den Gang blev det antaget, at man vilde opbruge de bevilgede Summer, og det viste sig først senere, at man ikke kom til at opbruge dem. Et andet Punkt med Hensyn til Indtægterne er, som de ærede Medlemmer let vilde se, at det maa kunne hændes, at der indløber Indtægter, som man ikke har haft nogen Kundskab om længere Tid i Forveien før Finansaarets Slutning, og derved vil enhver saadan Kalkule overmaade let kunne forrykkes. Det er altsaa min bestemte Overbevisning, at den Anke, der er reist mod min Forgænger paa Grund af den Kalkule, som han den Gang efter Opfordring meddelte, er fuldstændig uretfærdig. Jeg tror, at det vil vise sig for Enhver under de nuværende Regnskabsforhold — tidligere have de været noget anderledes — under hvilke den saakaldte Supplementsperiode er gaaet ind i vort System, at enhver Kalkule, der bliver meddelt 2 à 3 Maaneder forinden Finansaarets Balance endelig kan opgøres, altid vil være mere eller mindre tilstrækkelig og upaalidelig, og derfor er det meget urigtigt, naar man paa en saadan Kalkule vil grunde bestemte Forventninger.